

[Inge Dahl-Sørensen]

mener det er klogt at fremsætte. Jeg mener også, at den bilist, der kører uden kørekort på grund af tidligere spritkørsel, skal straffes hårdere.

Imidlertid kan det diskuteres, hvilken form for straf der skal idømmes. Jeg tror, det har større præventiv virkning at idømme bøder end frihedsstraf. At ramme folk på pengepungen er altid ømt, især når det virkelig kan mærkes.

Derudover kan vi i forbindelse med en sådan dom lade det registrere i Centralregisteret for Motorkøretøjer, at ejeren eller brugeren har fået en spritdom og er frataget kørekortet i en periode. Denne registrering i Centralregisteret skal derefter videresendes til forsikringselskabet, som skal foranledige forsikringsforholdet opsagt eller stillet i bero over for den dømte. Derefter vil en eventuel långiver i den dømtes bil forlange låneforholdet bragt til ophør eller udsat, til den dømte igen får kørekort.

Selvfølgelig må det ikke gå ud over en ægtefælle, der også bruger bilen. Derfor vil det betyde, at der skal skiftes ejer eller bruger på bilen. For derefter at sikre, at den dømte ikke blot kører videre i ægtefællens, vennens eller naboens bil, skal den registrerede ejer og bruger af bilen hæfte for den bøde, som en spritbilist eller spirituspåvirket person vil pådrage sig ved at køre uden kørekort.

I øvrigt er det positivt at høre justitsministeren udtale, at den politimæssige indsats – f.eks. razziaer med henblik på afsløring af spritbilister – vil blive skærpet. Vi ved jo, at sådanne razziaer har en præventiv virkning.

For så vidt angår lovforslag nr. L 32, forslag til lov om ændring af færdselsloven vedrørende nedsættelse af promillegrænsen, vil jeg gerne understrege, at holdningen i Venstre er, at spiritus og motorkørsel under ingen omstændigheder hører sammen. Af Færdselssikkerhedskommissionens betænkning fremgår det, at næsten en tredjedel af alle trafikdræbte omkom ved spiritusulykker. Det er en frygtelig høj andel, især når man tænker på, at dette er et forhold, vi virkelig kan gøre noget ved.

Det viser sig nemlig af statistikkerne, at det først og fremmest er de helt unge mellem 18 og 24 år, man bør sætte ind med oplysning over for. Det er en positiv melding fra justitsministeren, at man har besluttet, at der ved den teoretiske køreprøve skal ske en opprioritering af spørgsmål vedrørende sammenblanding af bil-

kørsel og spiritusindtagelse. Jeg kan nævne, at sammenlignet med de ædru 35–44-årige har de 18–24-årige med promiller mellem 0,8 og 1,2 en uheldsrisiko, der gennemsnitlig er ca. 140 gange større og ca. 300 gange større, når promillen er over 1,2. Derfor er det positivt, at der sættes ind på dette område.

Jeg vil mene, at ressourcerne er bedre anvendt på information om disse forhold end på yderligere kontrolforanstaltninger for at afdekke promiller mellem 0,5 og 0,8. Har man imidlertid konstateret en bilist med en promille mellem 0,8 og 0,5, kunne man godt indtil videre udstede en registreret advarsel, som ved gentagelse skærper straffen.

Derfor foreslår vi ikke en lovændring, men i stedet at der konsekvent udstedes en advarsel til de unge, der kører også i lettere spirituspåvirket tilstand, idet det er almindelig erfaring, at det er mere forebyggende, hvis man uddeler en advarsel straks efter, at en forseelse er gjort.

For så vidt angår lovforslag nr. L 49 om uagtsomt manddrab og legemsbeskadigelse i forbindelse med spiritusindtagelse, har vi i Venstre sympati for tanken bag lovforslaget. Imidlertid er der ikke langt fra den lov, der gælder i dag, for så vidt angår skærpene omstændigheder, og forslagsstillernes. Det er således, at der i dag kan idømmes op til 4 års fængsel, når der foreligger skærpene omstændigheder. Kristeligt Folkeparti foreslår 5 år. Jeg vil opfordre justitsministeren til at se til, at domstolene i grelle tilfælde anvender maksimumstraffen.

Desværre har vi sikkert alle oplevet enten direkte eller via medierne, at spritbilister, som gentagne gange har kørt i spirituspåvirket tilstand, fortsætter med dette for til sidst at forvolde en ulykke med død eller voldsom lemlæstelse til følge.

Ét er, at det at miste et barn eller en pårørende er noget af det mest grufulde, forældre kan opleve, noget andet er, at forældrene derefter kan opleve, at spritbilisten får en alt for mild dom.

I B.T. i dag fortæller en familie om deres store sorg over at have mistet deres lille datter på grund af en spritbilists døds-kørsel, og så skal det nævnes, at det ikke engang var første gang for dennes vedkommende.

Det at miste et barn er det værste, der kan overgå forældre, men oven i det er det rystende at se, at spritbilisten, efter at han har sovet ru-